

คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๒๑๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๙ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๘ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	นายไพศาล ฤาเดช	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลท่าช้าง	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๕/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๒๙๙/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยได้รับการต่อสัญญาจ้างเรื่อยมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง (นางจรีพร เสวตอมรกุล) ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๗/ว ๑๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน และได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๙ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ว่า งบประมาณด้านบริหารงานบุคคลประจำปี

/งบประมาณ...

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ไม่เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง นอกจากนั้น ตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้พนักงานจ้างที่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี จะต้องได้รับการต่อสัญญาจ้าง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการละเลยหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและไม่ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสิทธิอันพึงมีพึงได้หากได้รับการต่อสัญญาจ้างในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลา ๑๒ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือพร้อมส่งแบบคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าร่วมประชุมเพื่อหาทางเยียวยาแก้ไขปัญหา จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน พร้อมแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกสมัครงานจ้างเหมาบริการ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นเวลา ๔ ปี ๗ เดือน คิดเป็นเงิน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔๕,๑๒๕ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ กับผู้ฟ้องคดีโดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขสิ้นสุดการจ้างกำหนดไว้ สัญญาจึงสิ้นสุดลงเมื่อถึงกำหนดเวลาดังกล่าว กรณีนี้เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ย่อมมีผลทำให้ฐานะพนักงานจ้างของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้า การจะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะ ตามภารกิจผู้ถูกฟ้องคดี ศาลไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปใช้อำนาจแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้ ส่วนหนังสือสั่งการตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้างและมีผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างผู้นั้น แนวทางการปฏิบัติดังกล่าว

/มีเจตนารมณ์...

มีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันการทุจริตในการสรรหาและต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และโปร่งใสเท่านั้น มิได้มีผลเปลี่ยนแปลงการสิ้นสุดของสัญญาจ้างที่กำหนดระยะเวลาจ้างไว้แน่นอน หรือมีผลทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงและผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงมิได้เป็น ฝ่ายผิดสัญญาและไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด ของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นการ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นกรกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด เห็นว่า สัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป และปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างในขณะนั้น ได้แจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ประกาศใช้กรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดี สำหรับพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจะแก้ไขปัญหาเบื้องต้น โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างพนักงานจ้างทั่วไปให้กับ ทุกคนก่อน หากท่านใดที่จะรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรออนโยบาย ผู้บริหารก่อนเพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่น ความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการ เมื่อสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีเป็นสัญญา ที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างที่แน่นอน และระยะเวลาการจ้างที่แน่นอนดังกล่าวจะสิ้นสุดลงตามที่ ได้ทำสัญญาจ้างต่อกันไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ย่อมถือเป็นการเลิกจ้าง ตามกำหนดระยะเวลาในสัญญา โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

/และไม่มี...

และไม่มีข้อกำหนดใดในสัญญาจ้างดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องทำการต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว ส่วนกรณีที่ประกาศดังกล่าวกำหนดให้มีการประเมินผลงานของพนักงานจ้างนั้น ก็เพื่อตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ อีกทั้งยังนำผลการประเมินดังกล่าวไปใช้ไม่เฉพาะเพื่อการต่อสัญญาจ้างเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเลิกจ้างและการเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกด้วย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี จึงไม่ใช่หลักประกันว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการต่อสัญญาจ้างเสมอไป เมื่อผลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยผู้ตรวจการแผ่นดินปรากฏว่า งบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับข้อห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และพนักงานจ้างรายใหม่จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดีด้วยนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ไปยื่นความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งให้ทราบ อีกทั้งการจ้างพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีมีการจ้างเหมาบริการรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมและพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการจ้างพนักงานจ้างให้ปฏิบัติงานตามภารกิจที่จำเป็นของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อไม่ให้เกิดการจัดทำบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องหยุดชะงัก ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างอาศัยเหตุผลมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง เพื่อใช้ดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี จึงมิได้ขัดหรือแย้งกับแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๑๖/๒๕๖๓

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอพิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยอ้างว่า

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณา และสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การแก้คำขอให้พิจารณาคดีใหม่ว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้เรียกเจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมประชุมโดยไม่ได้มีการแจ้งล่วงหน้าเป็นการประชุมแบบไม่เป็นทางการ เพื่อต้อนรับคณะผู้บริหารที่เข้ามารับตำแหน่งใหม่ และรับมอบนโยบายแนวทางการบริหารงาน และเป็นการทำความรู้จักระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ทุกคน จึงไม่มีการจัดทำระเบียบวาระการประชุม และเอกสารการประชุมในวันดังกล่าวได้จัดทำขึ้นในภายหลัง มีลักษณะเป็นการจัดทำบันทึกช่วยจำ และเวลาผ่านไปหลายสัปดาห์แล้ว จึงอาจมีข้อความคลาดเคลื่อน ซึ่งไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการที่ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องชอบแล้ว เนื่องจากการพิจารณาต่อสัญญาจ้างต้องเป็นไปตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นเพียงประเด็นรองในการพิจารณา โดยกฎหมายให้เป็นดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งการพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างต้องดูเงินรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีนี้ผู้บริหารท้องถิ่นเพิ่งได้รับการรับรองผลการเลือกตั้งในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเลยหัวเวลาดำเนินการเสนอเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ได้อนุมัติกรอบอัตรากำลังของผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จึงต้องดำเนินการจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๖ และพ.ศ. ๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ ร้อยละ ๓๘.๒๕ และร้อยละ ๓๗.๔๖ ตามลำดับ ส่วนการจ้างพนักงานจ้างใหม่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เนื่องจากพนักงานจ้างยังขาดตามแผนอัตรากำลังตามที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาให้ความเห็นชอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น การจัดเก็บขยะ การกวาดถนน และงานบริการชาวบ้าน ตลอดจนงานพิมพ์เอกสาร และภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ กำหนดให้ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ จึงทำการจ้างพนักงานจ้างและพนักงานจ้างเหมาบริการซึ่งมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ (๑) พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจต้องมีกรอบอัตรากำลังที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ค่าจ้างดังกล่าวจะผูกพันกับภาระงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และ (๒) พนักงานจ้างเหมาบริการดำเนินการจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในหมวดค่าใช้จ่าย ภาระค่าใช้จ่ายไม่ผูกพันงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และ

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจที่จำเป็น จำนวน ๑๔ คน ไม่ใช่จ้างพนักงานใหม่ ๑๙ คน ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เดิมผู้ถูกฟ้องคดีมีกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง จำนวน ๓๖ อัตรา ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างและให้พนักงานจ้างมาทำงานเป็นการจ้างเหมาบริการชั่วคราวก่อน ซึ่งไม่ใช่เป็นการเลิกจ้าง แต่ปรากฏว่ามีพนักงานจ้างรายเดิมมาทำงาน จำนวน ๑๘ คน และไม่มาทำงาน ๑๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสำรวจกรอบอัตรากำลังตามที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด นครราชสีมาได้ให้ความเห็นชอบ และพิจารณาตามภารกิจความจำเป็น จำนวน ๑๔ อัตรา ประกอบกับ มีพนักงานจ้าง ๑๘ คน มากกว่าจำนวนอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องการ เพื่อความเป็นธรรมและความเหมาะสมกับตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงประกาศรับสมัครเพื่อคัดเลือกพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา แต่พนักงานจ้างเดิมทั้ง ๑๘ คน ไม่มาทำงานและไม่ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่อย่างใด สำหรับขั้นตอนการคัดเลือกพนักงานจ้าง นั้น เทศบาลตำบลท่าช้างมีคำสั่ง ที่ ๒๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสรรหาและเลือกสรร คำสั่ง ที่ ๒๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการรับสมัครและคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ จากนั้นได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรบุคคล เป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ เข้ารับการสรรหาและเลือกสรร ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ เรื่อง จ้างพนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้าง ตามภารกิจ (สำหรับผู้มีทักษะ) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาแล้ว สำหรับ กรณีการชี้มูลของ ป.ป.ช. นั้น เมื่อยังไม่มีคำพิพากษาของศาล จึงไม่อาจนำมารับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดี มีพฤติการณ์ก่อกวนแก้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด โดยเห็นว่า สัญญาจ้างที่พิพาทเป็นสัญญาที่กำหนดระยะเวลาจ้างที่แน่นอน และเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาสัญญาจ้างย่อมสิ้นสุดลงโดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของผู้ถูกฟ้องคดี แม้การต่อสัญญาจ้างจะเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างก็ตาม แต่การใช้ดุลพินิจในการพิจารณาต่อสัญญาจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี โดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับ

/พนักงานจ้าง...

พนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ รวมทั้งแนวปฏิบัติตามหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้ การพิจารณาต่อสัญญาจ้างจะต้องคำนึงถึงงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารงานบุคคลที่ต้อง ไม่เกินร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องพิจารณาถึงผลการประเมินการปฏิบัติงาน ของพนักงานจ้างผู้นั้น รวมถึงลักษณะงานและความจำเป็นตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหากพนักงานจ้างคนใดมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี และลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องปฏิบัติอยู่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้าง ผู้นั้น หากผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยของพนักงานจ้างผู้นั้นไม่ต่ำกว่าระดับดี แต่ถ้าลักษณะงาน ที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ไม่มีความจำเป็นและไม่เป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องปฏิบัติอีกต่อไป ก็สามารถใช้ดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างได้ ซึ่งหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังกล่าวมีสภาพเป็นกฎที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง พนักงานจ้างตลอดมา เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี มาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ และได้รับการต่อสัญญาจ้างตลอดมาจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างมีกำหนด ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ และเมื่อครบกำหนดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับ ผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือเป็นการเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาโดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้า จึงถือได้ว่าสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีได้สิ้นสุดลงแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงเกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างรายงาน การประชุมพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งในที่ประชุมว่า กรณีพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จะแก้ไขปัญหาเบื้องต้นโดยจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็น พนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากพนักงานจ้างคนใดรับสภาพการจ้างเหมาบริการ แทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้าง เป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอคูนโยบายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมา ต่ำกว่าประมาณการไว้มาก แต่ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔

/ที่สำนักงาน...

ที่สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งนางสุรภา ต่านสันเทียะ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีกับพวก กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การที่นางจรีพร เศวตอมรกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูลความผิดทางอาญา โดยรายงานการไต่สวนดังกล่าว นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนไม่ได้แจ้งในที่ประชุมว่า กรณีพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จะแก้ไขปัญหาเบื้องต้นโดยจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากพนักงานจ้างคนใดได้รับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ให้ยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอโดยนายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มากแต่อย่างไร และนายอาทิตย์ พิธีรัตน์จินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งเป็นผู้บันทึกรายงานการประชุมดังกล่าว ได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ว่า ตนไม่ได้เป็นผู้จัดทำบันทึกรายงานการประชุม แต่ได้ลงนามในรายงานการประชุมดังกล่าว เนื่องจากนางจรีพร นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ในขณะนั้นได้ให้เจ้าหน้าที่นำรายงานการประชุมดังกล่าวมาให้ตนเป็นผู้ลงนามจากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่า บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวก ไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุม เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานแบบแสดงรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่แสดงถึงกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ระบุว่า ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมถึงเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายจริงคิดเป็น

/ร้อยละ...

ร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนๆ ที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงิน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ ร้อยละ ๓๗.๕๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันเป็นเวลา ๑๐ ปี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและตามกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้มีจำนวน ๑ อัตรา แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติอยู่ต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีเดิมเป็นพนักงานจ้าง ตำแหน่งภารโรงและมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะสิ้นสุดลงผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีจึงสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๓,๙๒๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัด

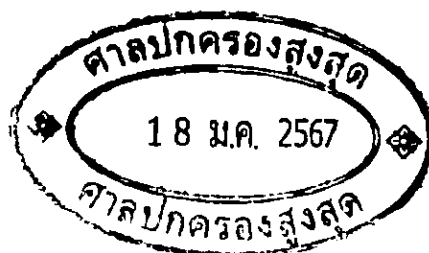

/เพียงใด...

เพียงใด เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงตกเป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๓๘ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๑,๒๖๖.๐๕ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท และโดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับ ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์และอุทธรณ์เพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือไปหารือกับจังหวัดนครราชสีมาซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๑๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เพื่อพิจารณาดำเนินการหาทางเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียนกรณีเลิกสัญญาจ้าง และจังหวัดนครราชสีมาได้ตอบข้อหารือตามหนังสืออำเภอเฉลิมพระเกียรติ (ลับ) ที่ นม ๐๐๒๓.๑๓/๑๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ สรุปความว่าการเลิกจ้างนางสุรภา ด้านสันเทียะ และคณะ รวมผู้ฟ้องคดี เป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลา

/ในสัญญาจ้าง...

ในสัญญาจ้าง ซึ่งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้มีต้องบอกกล่าวล่วงหน้า และกำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ดังนั้น เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ นางสุรภา และคณะแต่อย่างใด และให้เทศบาลตำบลท่าช้างดำเนินการหรือพิจารณาการดำเนินการอื่นๆ เพื่อให้เป็นตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน และเพื่อเป็นการเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียนและคณะต่อไป โดยในประเด็นดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๑๑๖/๒๕๖๓ ได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ส่วนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๘/๒๕๖๒ และคดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกฟ้องเคยชี้แจงต่อศาลแล้วว่า คดียังอยู่ขั้นตอนของการพิจารณาของศาลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จังหวัดสุรินทร์ คดียังไม่ได้ข้อยุติอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลย ยังมีข้อต่อสู้ในคดีว่าใครมีอำนาจลงนามแทนเทศบาลตำบลท่าช้างในช่วงเวลาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญทางคดีและทางระเบียบกฎหมายซึ่งในประเด็นนี้จะเกี่ยวเนื่องกับการต่อสัญญาจ้างในขณะนั้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อเท็จจริงว่า การตอบข้อหาหรือทางกฎหมายของจังหวัดไม่ถูกต้อง เพราะมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายให้ครบถ้วนทุกประเด็นก่อนตอบข้อหาหรือให้กับผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะตามข้อเท็จจริงจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายคิดเป็นเงินร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงิน จำนวน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ ร้อยละ ๓๖.๗๕ และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันมาเป็นเวลา ๙ ปี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้าง โดยในส่วนของสำนักปลัดเทศบาลมีกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้างทั่วไป ๓ อัตรา คือ ตำแหน่งนักการ ตำแหน่งพนักงานขับรถบรรทุกน้ำ และตำแหน่งคนงาน อันแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมี

/ความจำเป็น...

ความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติอยู่ต่อไป และไม่ปรากฏว่ามีการขอยุบหรือ ยกเลิกตำแหน่งดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีเดิมเป็นพนักงานจ้างทั่วไปสังกัดสำนักปลัดเทศบาล และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดีอยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐาน ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือใน ราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ สำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิด ต่อผู้ฟ้องคดี ส่วนข้ออ้างตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ข้อ ๒.๓ ว่าคดีอาญาที่นางจรีพร เศวตอมรกุล ถูกฟ้องเป็นจำเลยคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณา นั้น ปรากฏว่าศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบภาค ๓ ได้มีคำพิพากษาแล้ว ในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๔๙/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดง ที่ อท. ๑๙๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องของโจทก์ ทุกประการ

ข้อเท็จจริงตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาว่า นางจรีพร เศวตอมรกุล ใช้อำนาจหน้าที่ที่ถ่วงถ่วง ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๘ คน โดยมีขอบ ปรากฏว่า โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาจ้างนายประภาส ด้านสันเทียะ ผู้ฟ้องคดี นางสาวปรีดา หงษ์สอง นางสาวเอี่ยมพร ระวังงาน นายอินทร์ ธารณะกลาง นายประเสริฐ ศรีนาคา และนายวุฒินันท์ ภูจำนง เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ และทำสัญญาจ้าง นางสุรภา ด้านสันเทียะ นางอภิสร่า จำลองมุข นางจันทิมา ท้องพิมาย นางสาวอาภาพร อินสระเกตุ นายอภิชาติ ศรีสุข นายนคร ศรีนาคา นายชัยวัฒน์ พูนแจ่มมะดัน นายเจริญ เหล็กอยู่ นายหยัด เลี้ยวประโคน นางสาวเสาวนีย์ เข้มทิศ และนายกิตติศักดิ์ วิรัชมาศโกมล เป็นพนักงานจ้าง ทั่วไป ซึ่งสัญญาจ้างพนักงานจ้างทุกคน จะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และพนักงานจ้าง ทุกคนได้คะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงาน เฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี (๒๕๕๔ - ๒๕๕๕) ไม่ต่ำกว่า ระดับดี มาโดยตลอด แต่ปรากฏว่าเมื่อนางจรีพร ได้รับการคัดเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจรีพร อาศัยโอกาสที่เดินทางไปยังเทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อทำพิธีไหว้ศาลพระภูมิเจ้าที่ เรียกประชุมพนักงานเทศบาลและพนักงานจ้างเพื่อหารายชื่อพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาจ้าง ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยนางจรีพร เลือกพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างจำนวน ๑๘ คน เพราะเข้าใจว่า พนักงานจ้างดังกล่าวไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลและ

/นายกเทศมนตรี...

นายกเทศมนตรีที่มติดีเกี่ยวกับนายวิมล คงเมือง (อดีตนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง) จากนั้นได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนของเทศบาล ประกอบด้วย ปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และผู้อำนวยการกองคลัง เพื่อแจ้งรายชื่อพนักงานที่จะไม่ต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๑๘ คน เพื่อให้หัวหน้าส่วนไปแจ้งให้พนักงานจ้างซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของแต่ละส่วนให้รับรู้ว่าไม่ต้องไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยนางจรีพร เข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง และลงลายมือชื่อในเอกสารต่างๆ ในฐานะนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวมถึงลงลายมือชื่อในประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ซึ่งอ้างว่า เพื่อทำการตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล ไม่ให้เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เคยมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งระบุอัตราตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ ๓๖ อัตรา แล้ว นอกจากนี้เมื่อนายณัฐพล คล่องงูเหลือม ประธานสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้สอบถามถึงเหตุผลในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้าง นางจรีพร ก็อ้างเรื่องภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงชะลอการจ้างพนักงานจ้างไว้และทำการจ้างเหมาบริการแทน ซึ่งทางได้สวนพบว่านางจรีพร ไม่ให้พนักงานจ้างเดิมทั้ง ๑๘ คน ทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ขณะเดียวกันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นางจรีพร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงจ้างเหมาบริการ ในฐานะผู้ว่าจ้าง ทำการจ้างบุคคลจำนวน ๑๒ คน ที่ได้ติดต่อโดยตรงและติดต่อผ่านสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างและเลขานุการนายกเทศมนตรี ให้เข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อทำหน้าที่แทนพนักงานจ้างเดิม แสดงให้เห็นเจตนาของนางจรีพร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ว่าต้องการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน และต้องการให้ผู้อื่นเข้ามาทำงานแทนพนักงานจ้างเดิม โดยมีได้คำนึงถึงประโยชน์และประสิทธิภาพของการจัดทำบริการสาธารณะ เพราะพนักงานเข้าทำงานใหม่ย่อมไม่มีทักษะและประสบการณ์การทำงานเท่ากับพนักงานจ้างเดิม เมื่อนางจรีพร แกล้งนโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างต่อสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา พิจารณาให้ความเห็นชอบในการต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๑๘ คน และเสนอไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้าง ๑๘ คน ซึ่งพนักงานจ้างที่เสนอไม่ต่อสัญญาจ้างทั้ง ๑๘ คน ก็เป็นรายชื่อเดียวกับรายชื่อที่นางจรีพร เลือกไว้ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ทั้งที่ขณะนั้นมีกรอบอัตรากำลังของพนักงานจ้างได้ ๓๕ คน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการไม่ถือปฏิบัติและดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกลาง

/พนักงานเทศบาล...

พนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสั่งการตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ อีกทั้งวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นางจรีพร ยังได้ลงลายมือชื่อในประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้าง ตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๔ ตำแหน่ง แทนตำแหน่งพนักงานจ้างเดิมที่ไม่ต่อ สัญญาจ้าง ซึ่งพบว่ามิเฉพาะบุคคลที่นางจรีพร ได้จ้างเหมาบริการให้ทำงานแทนพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๒ คน และบุคคลใกล้ชิดอีก จำนวน ๒ คน เท่านั้น มาสมัครเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและ พนักงานจ้างทั่วไป ตามที่ทางเทศบาล ประกาศรับสมัคร โดยบุคคลทั้งหมดรวม ๑๔ คน ที่มาสมัครงาน ครั้งนี้ ได้รับการสรรหาให้เข้ามาทำงานเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ดังนั้น การกระทำของนางจรีพร เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการใช้อำนาจ ในตำแหน่งหน้าที่ที่ถ่วงดุลพนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ทำให้พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ไม่ได้รับการต่อ สัญญาจ้าง ตกงานและไม่มีรายได้ และมีเจตนาแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้กับบุคคลที่ได้ติดต่อโดยตรงหรือติดต่อผ่านตัวแทนให้เข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง เป็นพนักงานจ้าง อันเป็นการกระทำที่ทำให้พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ได้รับความเดือดร้อนและเสียหาย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลท่าช้าง และทางราชการ โดยในการพิจารณา ต่อสัญญาจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างดังกล่าวจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด นครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ รวมทั้ง แนวปฏิบัติตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ จึงเชื่อได้ว่า บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดี ส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดี จ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงาน ในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้าง เหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วจึงมีมติว่าการกระทำ

/ของนางจรีพร...

ของนางจรีพร เสวตอมรกุล มีมูลความผิดอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และมีมูลความผิดฐานปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๓ จึงได้ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวนเอกสารหลักฐานไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา และได้ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวนเอกสารหลักฐานไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการทางวินัย

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามสัญญาเลขที่ ๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตำแหน่งภารโรง มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ สิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน โดยอ้างว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการต่อสัญญาจ้างและมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตามหนังสือวิเทศสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีกับพวกจึงมีหนังสือร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรม

/จังหวัด...

จังหวัดนครราชสีมาและผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมา ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๘ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งการเลิกจ้าง ผู้ฟ้องคดีกับพวกในระยะเวลากระชั้นชิดที่จะสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่มีโอกาสที่จะตัดสินใจสมัครเข้าเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการได้ ประกอบกับงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ มีได้เกินกว่า ร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกำกับดูแลคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) และสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาทบทวนให้ผู้ถูกฟ้องคดี ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบตามอำนาจหน้าที่ และหาทางเยียวยาผู้ฟ้องคดีกับ พวกตามความเหมาะสมโดยเร่งด่วน ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินค่าตอบแทนรายเดือนและ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๒ เดือน เป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกมาสมัครงานประเภทจ้างเหมาบริการ แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่ไปสมัครงานดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อ หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันทำละเมิด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ (วันฟ้องคดี) เป็นเวลา ๔ ปี ๗ เดือน เป็นเงินจำนวน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยถึงวันฟ้องเป็นเงิน จำนวน ๑๔๕,๑๒๕ บาท ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๙/๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๑๖/๒๕๖๓ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น ศาลอ่านคำพิพากษาวินิจฉัยที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณา พิพากษาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ศาลปกครองชั้นต้น มีคำพิพากษาตามคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท

/ตั้งแต่...

ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วยจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้ ส่วนผลของคดีอาญาที่อัยการสูงสุดโจทก์และผู้ฟ้องคดีโจทก์ร่วมฟ้องนางจุรีพรในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๙๒/๒๕๖๕ สรุปได้ว่า เมื่อข้อหาตามที่โจทก์ฟ้องมิใช่คดีที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง ที่นำมาจากรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายอื่นประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕

/มิถุนายน...

มิถุนายน ๒๕๕๗ ข้อ ๓ กำหนดว่า พนักงานจ้างมีสามประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) พนักงานจ้างตามภารกิจ (๒) พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (๓) พนักงานจ้างทั่วไป ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การจ้างพนักงานจ้าง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน... สำหรับพนักงานจ้างทั่วไปให้ทำสัญญาจ้างไม่เกินคราวละหนึ่งปี... โดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละเทศบาล... ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้... (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไป ให้กระทำในกรณีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง... ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้... (๓) การต่อสัญญาจ้าง... ข้อ ๕๔ กำหนดว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากศาลปกครองนครราชสีมาและศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ ฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและคำพิพากษาได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม โดยผู้ฟ้องคดีและพวกรวม ๑๘ คน เห็นว่า ถูกเลิกจ้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ได้กล่าวหาเรื่องเรียนการกระทำของนางจรีพร เศวตอมรกุล นายองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น ตามหนังสือของนางสุรภา ด้านสันเทียะ ฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้และตั้งคณะกรรมการไต่สวนและชี้มูลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิเคราะห์รายงานการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนซึ่งรวบรวมพยานบุคคล ๓๗ ปาก และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถจำแนกกลุ่มออกเป็น พยานบุคคลกลุ่มเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ประกอบด้วย นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ให้ถ้อยคำยืนยันว่า นางจรีพร ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจรีพร ได้เรียกประชุมพนักงานเทศบาลและลูกจ้างพร้อมทั้งให้นโยบายการทำงานของผู้บริหารชุดใหม่ นายกิตติศักดิ์ วิรัชมาศโกมล กล่าวต้อนรับมีเนื้อหาทำนองเดียวกันกับระเบียบวาระที่ ๑ ตามรายงานการประชุม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ในการประชุมวันนั้น พยานไม่ได้พูดเรื่องการต่อสัญญาจ้างพนักงาน และการจ้างเหมาบริการแทน ส่วนรายงานการประชุมมีนายอาทิตย์นำมาให้พยานลงลายมือชื่อ แต่เมื่อตรวจดูแล้วเนื้อหาของรายงานมีหลายข้อความที่พยานไม่ได้พูด พยานจึงไม่ได้ลงลายมือชื่อ แต่ต่อมามีผู้ใดลงลายมือชื่อในรายงานนี้และนำไปใช้อย่างไรพยานไม่ทราบ นางจรีพร เข้ามาทำงานที่

/เทศบาล...

เทศบาลตำบลท่าช้างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้มีการลงนามในประกาศชะลอการจ้างพนักงานสำหรับงบประมาณปี ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลท่าช้างมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปจำนวน ๓๖ คน และมีการต่อสัญญาจ้างกับพนักงานจ้างในปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘ คน ไม่ต่อสัญญาจ้าง ๑๘ คน ทั้งที่ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ของพนักงานทั้ง ๓๖ คน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าดี และผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่เนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๖ นางจรีพรจึงสั่งการให้ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ออกไปก่อน โดยนางจรีพรได้แจ้งให้พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง แต่พนักงานจำนวน ๑๘ คน ไม่มาทำงานจ้างเหมาบริการ ส่วนการที่นางจรีพรจ้างพนักงานอื่นอีก ๑๒ ราย เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนไม่ทราบว่ามีกระบวนการจัดหาผู้รับจ้างอย่างไร นายอาทิตย์ พีระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลให้ถ้อยคำว่ายานได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี และนางสาวอภาพร อินสระเกตุ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับ ดี ในวันประชุมพนักงานนางจรีพร ได้เรียกชื่อและนามสกุลของพนักงานจ้างตามรายชื่อเรียงไปตามกองเมื่อพนักงานจ้างยื่นขึ้นพุดทักทายนางจรีพร จะถามเกี่ยวกับการทำงาน ครอบครัว และถามว่าเป็นลูกหลานใคร โดยนางจรีพร จะจดบันทึกหรือทำเป็นสัญลักษณ์ไว้ในรายชื่อซึ่งอยู่ในมือของนางจรีพร เมื่อประชุมพนักงานจ้างเสร็จสิ้น นางจรีพร ได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการประกอบด้วย ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองต่างๆ และนายอาทิตย์ในฐานะหัวหน้าสำนักปลัด โดยนางจรีพรได้ประชุมพูดคุยและแจ้งชื่อของพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ และให้หัวหน้าไปแจ้งพนักงานในสังกัดของแต่ละกองเอง แต่พยานไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีและนางสาวอภาพรทราบ เนื่องจากการเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะบุคคลทั้งสองไม่ได้กระทำอะไรผิด ส่วนรายงานการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีนางจรีพร และนายราชัน สามีเข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมมีเนื้อหาทำนองเดียวกับสำเนาบันทึกประชุมซึ่งพนักงานไตสวนให้ตนดู แต่ข้อความเท็จจริงถูกต้องหรือไม่ตนจำไม่ได้ หลังประชุมเสร็จนางจรีพรให้เจ้าหน้าที่สำนักปลัดจัดทำรายงานการประชุมและนำมาให้ลงลายมือชื่อตนจึงได้ลงลายมือชื่อโดยที่ยังไม่ได้อ่านเพราะเห็นว่ามีการประชุมกันจริง และตนไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีและนางสาวอภาพรมาทำงานจ้างเหมาในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง นางกัญญา ตำแหน่งบุคลากรให้ถ้อยคำว่ายานรับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคล เช่น การบรรจุแต่งตั้งและงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน ซึ่งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทุกคน ครั้งที่ ๑

/และครั้งที่ ๒...

และครั้งที่ ๒ ทั้ง ๓๖ คน อยู่ในเกณฑ์ดี ตนไม่ทราบเรื่องที่ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ เพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำและการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีใช้แผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (รอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗) โดยแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างดังกล่าว พยานได้ทำร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาได้เห็นชอบแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี ดังกล่าวแล้ว ในรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ โดยแผนอัตรากำลังดังกล่าว เทศบาลตำบลท่าช้างมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เกี่ยวกับการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ตามประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น พยานได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้างให้ไปพบนางจรีพร ในห้องทำงานของนายกเทศมนตรี เมื่อไปถึงห้องทำงานนายกเทศมนตรี ได้พบนางจรีพร นายกิตติภักดิ์ นายอาทิตย์ และบุคคลอื่นอีกประมาณ ๓ คน เข้าใจว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการในแต่ละกอง ตนได้รับแจ้งจากผู้ที่อยู่ในห้องทำงานนายกเทศมนตรีต้องการให้เทศบาลตำบลท่าช้างต่อสัญญาพนักงานจ้างซึ่งยังคงทำงานอยู่ในขณะนั้น จำนวน ๑๘ คน ส่วนพนักงานจ้างอีก ๑๘ คน ที่ไม่ได้มาทำงานแล้ว ไม่มีการพูดถึง และได้รับแจ้งว่าจะจ้างพนักงานใหม่ จำนวน ๑๔ คน พร้อมระบุตำแหน่งมาให้ด้วย แล้วให้ตนไปจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง จากนั้น ตนได้จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องให้นางจรีพร ลงนามในเอกสารต่างๆ ต่อมา มีการสอบคัดเลือก ซึ่งผู้เข้าสอบทั้ง ๑๔ คน ได้รับคะแนนผ่านการคัดเลือก ปรากฏตามเอกสารประกาศผลการสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเทศบาลตำบลท่าช้างได้จ้างผู้สอบคัดเลือกได้ทั้ง ๑๔ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ปรากฏตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเอกสารบัญชีแนบท้ายคำสั่งดังกล่าว ตนไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดในเรื่องกล่าวหานี้มาก่อน นายยศวริศ ผู้อำนวยการกองช่าง ให้ถ้อยคำว่าเป็นปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กองช่างมีบุคลากร ตำแหน่งพนักงานจ้างจำนวน ๑๑ คน ต่อสัญญาจ้างในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จำนวน ๓ คน และไม่ต่อสัญญาจ้าง ๘ คน ทั้งที่พนักงานจ้างทุกคนมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานปี ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าระดับ ดี ในการประชุมนางจรีพรทำสัญลักษณ์ไว้ในกระดาษรายชื่อหลังจากเรียกสอบถามพนักงานจ้างเป็นรายบุคคล และหลังจากประชุม

/พนักงานจ้าง...

พนักงานจ้างเสรีจก็ได้เรียกหัวหน้าส่วนและผู้อำนวยการกองประชุมต่อโดยนางจรีพร แจ้งรายชื่อผู้ที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างและให้ตนไปแจ้งพนักงาน แต่ตนไม่แจ้งเพราะเห็นว่าบุคคลทั้ง ๘ คน รับรู้การไม่ต่อสัญญาจ้างแล้วและหากถามกลับมามีว่า เหตุใดจึงไม่ต่อสัญญาจ้าง ตนกลัวว่าจะตอบไม่ได้ ตนไม่ทราบเกี่ยวกับประกาศชะลอการจ้างลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่ได้ไปติดต่อเชิญชวนให้ผู้รับจ้างคนใหม่เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการ และไม่ทราบเรื่องการสมัครและการจ้าง

พยานกลุ่มผู้เสียหายที่ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง มีนางจันทิมา ท้องพิมาย ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ พยานทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ในตำแหน่ง ผู้ดูแลเด็ก เป็นพนักงานจ้างทั่วไป (คนงาน) สังกัดงานการศึกษาปฐมวัย กองการศึกษา ทำหน้าที่ดูแลเด็ก และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงเช้านางจรีพร เศวตอมรกุล นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เดินทางมายังเทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อทำพิธีบวงสรวงศาลพระภูมิเจ้าที่ และช่วงบ่ายได้เรียกเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลท่าช้าง เข้าประชุมพร้อมกันที่ห้องประชุมชั้น ๓ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ก่อนเข้าห้องประชุม นางจรีพร ไม่ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนนำโทรศัพท์มือถือเข้าห้องประชุมโดยไม่ทราบสาเหตุ เริ่มแรก นายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาล กล่าวเปิดประชุมแจ้งผลการเลือกตั้ง และกล่าวต้อนรับนายกเทศมนตรีใหม่ ต่อมา นางจรีพร ได้ให้พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจแนะนำตัว แล้วสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน เช่น เป็นลูกหลานใคร ทำงานมานานแล้วหรือไม่ และนางจรีพร แจ้งว่า รู้ว่าใครเลือกนางจรีพรเป็นนายกเทศมนตรีหรือไม่เลือก สอบถามจนครบทุกคน ประชุมเสร็จเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา ต่อมา เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ นาฬิกา นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ได้แจ้งทางโทรศัพท์มือถือส่วนตัวของตน ว่า เขาไม่ต่อสัญญาให้แล้ว ไม่ต้องมาทำงานวันจันทร์ ซึ่งตนเข้าใจคำว่า เขา หมายถึง นางจรีพรที่เป็นผู้ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ตน แต่ไม่มีการบอกสาเหตุที่ไม่ต่อสัญญาจ้าง ต่อมาวันจันทร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงเข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ตามปกติ พบว่ามีคนงานใหม่มาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ประมาณ ๑๐ กว่าคน รวมถึงนางนภา ถอยกระโทก มาทำงานดูแลเด็กแทนหน้าที่ตนด้วย จึงสอบถามสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้างจากนายกิตติภักดิ์ แต่นายกิตติภักดิ์ ไม่ตอบสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้าง จึงเดินทางไปร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ทำให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาตนไม่ได้เข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อมา มีการอ้างว่าเทศบาลตำบลท่าช้าง มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ ซึ่งไม่เป็นความจริง ตนขอยืนยันว่าไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง และไม่เคยมีผู้ใดพูดถึงเรื่องการจ้างเหมาบริการในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๕ สำหรับเหตุการณ์ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงบ่าย นางจรีพร ได้เรียกประชุมตนจำได้ว่า นายกิตติภักดิ์ เฉพาะเรื่องกล่าวต้อนรับนางจรีพร ส่วนเรื่องระเบียบวาระที่ ๓ และระเบียบ

/วาระที่ ๔...

วาระที่ ๔ ที่มีการบันทึกการประชุมไว้ นายกิตติศักดิ์ไม่ได้แจ้งให้พยานทราบ และไม่มีผู้ใดพูดเรื่องการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการ รวมถึงไม่มีผู้ใดพูดเรื่องการเรียกประชุมสภาเทศบาล และตนไม่เคยพบเห็นประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่พยานรู้จักนางจำลอง ไกรกลาง นางนภา ถอยกระโทก นางสาวจิราภรณ์ ปลั่งกลาง และนางณัฐชุลลิตา ช่วงศรี โดยบุคคลทั้งสี่มีความสนิทสนมกับนางจรีพร ส่วนนางสาวจิราภรณ์ เป็นบุตรของผู้ใหญ่บ้านหนองบัว ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนให้นางจรีพร เป็นนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และพยานไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรร เป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง และผู้ฟ้องคดี ให้ถ้อยคำว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ในตำแหน่งนักการภารโรง มีหน้าที่ทำความสะอาดสำนักงาน ดูแลปิด - เปิดประตูสำนักงาน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นพนักงานดับเพลิง สังกัดงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ นาฬิกา นายกมล เชียงหนู พนักงานดับเพลิง ซึ่งทำงานกองเดียวกัน ทราบข่าวการถูกเลิกจ้างก่อนจึงได้โทรศัพท์แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบว่า มีชื่อผู้ฟ้องคดีด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงโทรศัพท์สอบถามนางรัตนา หวัดสูงเนิน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ในสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่า มีชื่อผู้ฟ้องคดีด้วยหรือไม่ ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า มี จึงสงสัยว่า เหตุใดจึงเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีก็ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ ในระดับ ดี ซึ่งเทศบาลตำบลท่าช้างต้องจ้างงานผู้ฟ้องคดีต่อ ดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา ดังนั้น วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลชื่อ ก้อย ซึ่งอยู่หมู่บ้านติดกันมาทำงานแทนแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงไปทำงานต่อ อีกประมาณ ๒ วัน ถึง ๓ วัน เพื่อว่าจะจะมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่ง แต่สุดท้ายก็ไม่ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด แต่ในส่วนของนายกมล เชียงหนู กลับมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง จากเลิกจ้าง เป็นจ้างต่อ โดยนายกมลยังคงมาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ในกรณีการจ้างนายกมล ให้ทำงานต่อ นั้น ผู้ฟ้องคดีทราบว่า มีญาติของนายกมล ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนนางจรีพร ได้เข้าไปขอร้องนางจรีพร ให้จ้างนายกมล ทำงานต่อไป แต่ตนไม่ทราบสาเหตุที่นางจรีพร ไม่ให้ตนเข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง และผู้ฟ้องคดีไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อีกทั้งไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับการประชุมพนักงานเทศบาลลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีขอยืนยันว่า รายงานการประชุมดังกล่าว ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เนื่องจากในวันดังกล่าวไม่ได้มีการประชุมพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องงาน

/ของเทศบาล...

ของเทศบาลตำบลท่าช้าง และเรื่องการจ้างเหมาบริการแต่อย่างใด เพียงแต่ให้ผู้ร่วมประชุมแต่ละคน แนะนำตัวตัวเองต่อนางจรีพรว่า มีชื่ออะไร ทำงานที่กองไหน ตำแหน่งอะไร บ้านอยู่หมู่ที่เท่าไร และเป็นลูกหลานใครเท่านั้น หลังจากแนะนำตัวแล้วเสร็จก็ได้แยกย้ายกันไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่หัวหน้ากองแต่ละกองคงอยู่ประชุมกับนางจรีพรต่อไป พยานรู้จักบุคคล ๓ คน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร และเข้ามาทำงานในเทศบาลแทนตนกับพวกรวม ๑๔ คน พยานไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง นางสาวเอี่ยมพร ระวังงาน ให้ถ้อยคำว่าย พยานทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ) สังกัดกองช่าง ทำหน้าที่ช่วยงานเจ้าหน้าที่ธุรการ งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน งานจัดซื้อจัดจ้าง งานแจ้งซ่อม และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงานระดับดีมาก ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากวิศวกรโยธาว่า วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ไม่ต้องมาทำงานแล้ว เพราะนางจรีพร ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ พยานไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้พยานมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง ส่วนเรื่องการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางสาวเอี่ยมพรให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันกับผู้ฟ้องคดี สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักจำนวน ๑๐ คน ที่เข้ามาทำงานแทน มีความสัมพันธ์กับนางจรีพรในทางใดทางหนึ่งทุกคน รายละเอียดปรากฏในสำนวนการไต่สวนแล้ว พยานไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง

พยานบุคคลกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มของผู้ฟ้องคดี มีนางจำลอง ไกรกลาง ให้ถ้อยคำว่าย เดิมประกอบอาชีพทำนา เมื่อครั้งมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่เคยช่วยนางจรีพร เศวตอมรกุล หาเสียง แต่เมื่อครั้งที่นางจรีพร มาหาเสียงในหมู่บ้านหนองหอย ได้ร่วมเดินไปกับคณะของนางจรีพร เพื่อไปพบกับราษฎรในหมู่บ้านหนองหอย เมื่อปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๕ นางรำพึง ยอดรัก ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง อยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และเป็นญาติกับพยานได้มาบอกพยานว่า เทศบาลตำบลท่าช้าง จะรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน ให้ทำวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ ต่อมา ได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อมา วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาจนถึงต้นปี ๒๕๕๙ ได้รับการ

/บรรจ...

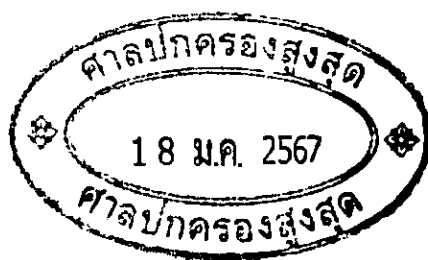
บรรจู้ให้ทำงานในตำแหน่งคนงาน และนางบุญสม นิลโต ให้ถ้อยคำว่า เดิมตนประกอบอาชีพค้าขาย ในปี ๒๕๕๕ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งอยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ปรากฏผลว่าพยานไม่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ภายหลังจากที่มีการเลือกตั้ง ๒ วัน ถึง ๓ วัน ได้มีการนัดพบปะพูดคุยกันของผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ทีมงานเดียวกับนางจรีพร ที่บ้านพักของนางจรีพร โดยนางจรีพร ได้สอบถามผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ พยาน นายสุชาติ พิณศิริ และนายโกศล พระโบราณเมืองว่าใครต้องการเข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างบ้าง โดยพยาน นายสุชาติ และ นายโกศลตอบตกลง แต่ขณะนั้นยังไม่ทราบว่าแต่ละคนได้ทำงานในตำแหน่งใด ต่อมา มีบุคคลแจ้งให้พยานเข้าไปทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะโดยเข้าไปทำงานในตำแหน่งจ้างเหมาบริการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยเป็นเจ้าหน้าที่ดูแล สวนสาธารณะ ได้รับค่าตอบแทนในเดือนตุลาคม จำนวน ๖,๖๐๐ บาท และเดือนพฤศจิกายน จำนวน ๓,๓๐๐ บาท โดยวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้สมัครเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่ง คนงาน สังกัดกองช่าง และได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าว และเริ่มทำงานตำแหน่งคนงาน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาจนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ นอกจากนี้ พนักงานได้สอบสวน พนักงานจ้างรายอื่นให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ที่ได้เข้ามาทำงานที่เทศบาลนั้น เพราะมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร ไม่ว่าจะทางใดทางหนึ่ง ส่วนนางจรีพร ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขึ้น ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้ง ได้มีพนักงานจ้างกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างดังกล่าวได้ไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรีคนเดิมอย่างออกหน้าออกตา เมื่อผลปรากฏว่า ทีมของพยานชนะการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ได้ประกาศผลรับรอง ก็ได้ทราบข่าวว่า จะมีพนักงานจ้างจำนวนหนึ่งลาออกหรือไม่มาทำงานเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งพยานก็ยังไม่ได้คิดอะไรมาก แต่หลังจากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ยังมีข่าวพนักงานจ้างหลายคนจะลาออกอยู่อีก จึงทำให้พยานต้องหาทางแก้ไขปัญหา และได้ปรึกษากับทีมงานในพื้นที่ต่างๆ ทั้งผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรีและสมาชิก โดยมีการประชาสัมพันธ์เป็นการทั่วไปว่า ใครมีลูกหลานที่มีความรู้ความสามารถ และพร้อมที่จะทำงานกับเทศบาลขอให้สมัครเข้ามาเพื่อคัดเลือก ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ พยานและคณะได้มาไหว้ศาลพระภูมิขอพรเพื่อเป็นสิริมงคล ก่อนเข้าทำงาน และถือโอกาสมาพบปะพนักงานเทศบาล ซึ่งในขณะนั้นได้มีการประชุมของพนักงานอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับพยานไม่ได้เป็นผู้บริหารในสมัยที่ผ่านมา จึงประสงค์ที่จะพูดคุยกับพนักงานจ้างเป็นการทั่วไป โดยพบว่าเจ้าหน้าที่ก็มีแต่คนเดิม ๆ จึงกล่าวแนะนำตัวเท่านั้น ส่วนนายราชัน เสวตอมรกุล ซึ่งเป็นสามีของพยานได้แจ้งให้พนักงานระหว่างพบปะพูดคุยขอให้นำโทรศัพท์เก็บไว้นอกห้องประชุม เพื่อไม่ให้เกิดเสียงรบกวนขณะพูดคุย หรือมีการใช้โทรศัพท์ระหว่างประชุม ซึ่งพยานและสามี

/ไม่มีเจตนาอื่น...

ไม่มีเจตนาอื่น ส่วนกรณีวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนมากๆ คือมีพนักงานจ้างกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันไม่มาทำงาน ส่งผลให้ภารกิจของเทศบาลต้องหยุดชะงักลง คืองานบริการเก็บขยะและกวาดถนน ดังนั้น พอช่วงสาย ตนต้องแก้ไขปัญหา โดยแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรี และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งและไม่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อหาคนมาทำงาน และในวันเดียวกันนั้นได้ประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างทุกตำแหน่งเพื่อความเสมอภาคซึ่งไม่ใช่การเลิกจ้าง โดยให้พนักงานจ้างทุกคนทั้งเก่าและใหม่ที่มาทำงานในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น จ้างให้เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการทุกคน เป็นเวลา ๖ เดือน เริ่มวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเสียก่อน เพราะตนยังต้องเตรียมตัวจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ได้ล่องเลยผ่านตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนประเด็นที่ถูกจ้างไม่มาทำงาน ตนได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ให้พิจารณาระเบียบ และกฎหมายกระทรวงมหาดไทย และประกาศ ก.ท.จ.นม. ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่พบว่ามีข้อห้ามที่กำหนดคุณสมบัติการเป็นพนักงานจ้างเทศบาลว่าห้ามบุคคลใกล้ชิดหรือเคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาสมัครเป็นลูกจ้างเทศบาลหรือกฎหมายใดกำหนดว่าไม่ให้ผู้เคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเข้าทำสัญญาจ้างเทศบาลเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ สำหรับบางคนที่สมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างได้แนะนำมานั้นเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่สนใจมาสมัครงาน ซึ่งทุกคนที่มาสมัครงานนั้นก็เป็นผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างทั้งหมด ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายตามกรอบพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลคิดร้อยละ ๓๘.๒๕ ร้อยละ ๓๗.๕๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ ร้อยละ ๓๘.๐๗ ตามลำดับปี ซึ่งข้าราชการประจำเป็นคนคำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าว่าจะไม่ต่อสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดสัญญานั้น เห็นว่า สัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดสัญญาจ้างกำหนดไว้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องมีการบอกกล่าวล่วงหน้า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตามวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๘๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติว่า เมื่อพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับ ดี ให้ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างผู้นั้น เห็นว่า มิได้มีผลทำให้สัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน เปลี่ยนเป็นสัญญาที่ไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน หรือมีผลทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ ยังมีพยานเอกสารประกอบด้วย ๑. แผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้างตามภารกิจจำนวน ๓๖ อัตรา ซึ่งเป็นแผนปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรโดยเฉลี่ยทุกปีไม่ถึงร้อยละ ๔๐ สูงสุดเพียงร้อยละ ๓๘.๒๕ เท่านั้น ซึ่งไม่เกินอัตราตามที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ ๒. รายงานการประชุมวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ซึ่งนายอาทิตย์ปฏิเสธรว่าไม่ได้จดยางงานการประชุมมีเพียงเจ้าหน้าที่สำนักปลัดเทศบาลจัดทำรายงานการประชุม ซึ่งรายงานการประชุมดังกล่าวมีนายกิตติศักดิ์ ปลัดเทศบาลกับเจ้าหน้าที่เทศบาล รวม ๒๕ คน ผู้ฟ้องคดีกับพวกซึ่งเป็นลูกจ้างทั่วไปอีก ๓๖ คน รวมทั้งพนักงานจ้างอื่นอีก ๖ คน รวม ๖๗ คน เข้าร่วมประชุม โดยระเบียบวาระที่ ๑ นายกิตติศักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมได้แจ้งเกี่ยวกับการรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ส่วนระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ แจ้งว่าสัญญาจ้างพนักงานที่จะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ทางแก้เบื้องต้นคือ จะต้องจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หลังจากนั้นรอดูนโยบายผู้บริหาร เพราะรายได้เทศบาลปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก รายงานการประชุมดังกล่าวลงนามผู้จัดบันทึกคือนายอาทิตย์ ๓. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ขะลอกการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ โดยระบุว่า ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ เทศบาลจึงขอชะลอกการจ้างไว้ก่อนจนกว่าจะปรับลดภาระค่าใช้จ่ายให้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ แล้วจะประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานกับเทศบาลต่อไป ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ลงนามโดยนางจรีพร ๔. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ ๕. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สรุปได้ว่าเมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปี ๒๕๕๖ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ เท่านั้น มิได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธาน ก.ท.จ. นครราชสีมา ตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ทั้งนี้ หากภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมิให้เกิดปัญหาเช่นนี้อีก กรณีการเลิกจ้างที่ไม่รอบคอบโดยขอให้จังหวัดนครราชสีมาแจ้งเทศบาลตำบลท่าช้างให้ปรับปรุงกระบวนการทำงาน และพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความบกพร่องที่เกิดขึ้น

เมื่อพิเคราะห์คำพยานบุคคลอันประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลท่าช้างต่างยืนยันว่ากรอบอัตรากำลังและค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ และอยู่ในระดับเฉลี่ยสูงสุดไม่เกินร้อยละ ๓๘.๒๕ ส่วนนางจรีพรก็ยอมรับในถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับ

/ค่าใช้จ่าย...

ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลในร้อยละอัตราดังกล่าว โดยอ้างว่าข้าราชการประจำเป็นค่านวนไว้อให้ผู้บริหารเทศบาลลงนาม จึงถือได้ว่าเทศบาลตำบลท่าช้างมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และพยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่า กลุ่มพนักงานจ้างที่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในระดับดี ทั้ง ๓๖ คน จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถจ้างโดยการต่อสัญญาจ้างพนักงานดังกล่าวออกไปได้อีกเนื่องจากไม่มีข้อห้ามเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลที่เกินร้อยละ ๔๐ ประกอบกับวิฤตสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งแจ้งถึงผู้ว่าราชการทุกจังหวัด มีสาระสำคัญว่าพนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้าง หากผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับ ดี และหากลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่มีความจำเป็นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างผู้นั้นก็ต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่นางจรีพร เศวตอมรกุล สั่งให้ชะลอการจ้างผู้ฟ้องคดีและพนักงานจ้างอื่นตามประกาศวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นประกาศอันแสดงข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ประกอบกับเอกสารการประชุมลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีนายกิตติศักดิ์ ปลัดเทศบาล เป็นประธานในที่ประชุมเชื่อได้ว่าหาได้เกิดจากการที่ปลัดเทศบาลประสงค์จะจัดให้มีการประชุมภายในหน่วยงานดังกล่าวอยู่ก่อนแล้วตามที่นางจรีพรกล่าวอ้างไม่ แต่เกิดจากการที่นางจรีพร มีความประสงค์จะพบปะกับเจ้าหน้าที่และพนักงานจ้างตามภารกิจและลูกจ้างทั่วไป ซึ่งในวันดังกล่าวพยานกลุ่มนี้ยืนยันว่าในการประชุมนั้นมีเพียงการชี้แจงเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งและแนะนำตัวนายกเทศบาลตำบลท่าช้างเท่านั้น ในที่ประชุมนางจรีพร ได้สอบถามชื่อและความสัมพันธ์ว่าพนักงานจ้างดังกล่าวเป็นลูกหลานใคร พร้อมจดบันทึกไว้ในกระดาษรายชื่อซึ่งอยู่ในมือนางจรีพร โดยไม่มีวาระการประชุมเรื่องการชะลอการจ้างเนื่องจากเทศบาลมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ดังนั้น การประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการจัดบันทึกวาระการประชุมที่ไม่เคยมีข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในวาระการประชุมนั้นจริง โดยนายกิตติศักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมยืนยันว่าตนไม่ได้กำหนดวาระที่ ๓ ในการประชุมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำพยานกลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจลูกจ้างทั่วไป รวมถึงผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ยืนยันในทำนองเดียวกันจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้มากกว่าข้ออ้างของนางจรีพรว่านายกิตติศักดิ์ได้จัดให้มีการประชุมพนักงานจ้าง เพื่อประชุมในเรื่องดังกล่าวในวันเวลาดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มผู้ฟ้องคดียืนยันว่า ได้ทราบเรื่องการสมัครงานจากนางจรีพรบ้าง และคนใกล้ชิดของนางจรีพรบ้าง ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกันเองเป็นการภายใน จากข้อเท็จจริงที่รับฟังและพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางจรีพรว่า จงใจที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เนื่องจากอคติส่วนตัวที่มีมูลเหตุจูงใจจากการที่นางจรีพร ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นฝ่ายของนายเทศมนตรีตำบลท่าช้างคนก่อน ซึ่งเป็นคู่แข่ง

/กับนางจรีพร...

กับนางจรีพร และนางจรีพรยอมรับในถ้อยคำพยานของผู้ถูกกล่าวหาว่า ตนทราบว่าบุคคลเหล่านั้นได้แสดงออกถึงการสนับสนุนนายกเทศมนตรีคนเก่าด้วยการช่วยหาเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อสัญญาจ้างพนักงานสิ้นสุดลง นางจรีพร จึงอ้างเหตุผลประมาณรายจ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ มาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ทั้งที่ตำแหน่งงานดังกล่าวยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวตามภารกิจที่มีอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแผนกรอบอัตรากำลังปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ที่ ก.ท.จ. นครราชสีมา อนุมัติแผนกรอบอัตรากำลังดังกล่าวให้แล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกับพวกมีผลการประเมินย้อนหลังไม่ต่ำกว่าระดับ ดี และงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลท่าช้างไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ด้วยเจตนาดังกล่าวข้างต้นของนางจรีพร ทำให้การใช้อำนาจเป็นไปโดยมิชอบ แม้นางจรีพรจะอ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วว่า การไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย คดีถึงที่สุดแล้ว การกระทำของตนจึงชอบด้วยกฎหมาย แต่จากการไต่สวนข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ ทำให้เห็นได้ว่าข้อเท็จจริงที่นางจรีพรยกขึ้นอ้างนั้นไม่ถูกต้องตรงกับพยานเอกสาร ทั้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แผนกรอบอัตรากำลัง และงบประมาณด้านบุคลากร รวมทั้งเหตุผลในการประกาศรับสมัครพนักงานจ้างใหม่ที่อ้างว่า งบประมาณบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป แต่กลับประกาศรับสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการโดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในเรื่องดังกล่าว การที่นางจรีพรละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในฐานะผู้บริหารสูงสุดของเทศบาลตำบลท่าช้าง และหนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทยตามวิทยุการสื่อสารดังกล่าว ทั้งยังแสดงข้อความที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงต่อศาลปกครอง ถือได้ว่านางจรีพร ได้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ได้มีความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ทั้งยังเป็นการสร้างเอกสารหลักฐานที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง ดังที่พยานทั้ง ๒ กลุ่ม ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนของ ป.ป.ช. ทั้งยังมีการจ้างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลในที่มงานของผู้ฟ้องคดีหรือคนใกล้ชิดโดยที่พยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่าเหตุที่ตนได้มาสมัครเป็นพนักงานจ้างของเทศบาลแทนผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างกลุ่มเดิมเนื่องจากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางจรีพร โดยได้รับแจ้งให้มาสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการรวมทั้งสิ้น ๑๔ คน พฤติการณ์แห่งคดีของนางจรีพร จึงเป็นการที่ได้กระทำความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของ

/ประชาชน...

ประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤตินทาง จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ดังนั้น จึงเห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนางจุรีพร ใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี ทั้งที่คณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาเห็นชอบกรอบอัตราค่าจ้างพนักงานจ้าง ๔ ปี (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙) ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งระบุอัตราตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ ๓๖ อัตรา รวมทั้งผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิหุยสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่น โดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์ และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สิน อันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับ ให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อขึ้นนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้าง จะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ในอัตราเดือนละ ๕,๓๔๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทน ดังกล่าว กรณีจึงสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทน ที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เดือนละ ๓,๖๖๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มี รายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว

/คดี...

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดเพียงใด พิเคราะห์ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น... เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำความผิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างต่อเนื่องตามภารกิจที่มีอยู่เดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับค่าตอบแทนเป็นอย่างช้า คือ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๐๗ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๐,๘๗๘.๘๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๘๑,๘๓๘.๘๐ บาท (๖๐,๙๖๐ + ๒๐,๘๗๘.๘๐) จนถึงวันฟ้องคดี และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันถัดจากวันฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันถัดจากวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๗ ประกอบมาตรา ๒๒๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้าง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้มิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๑๘ วรรคสาม กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลา ดังนั้น เทศบาลตำบลท่าซ่างจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเลิกจ้างเมื่อครบกำหนดระยะเวลาจ้างนั้น เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชน แต่สัญญาจ้างพนักงานระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นนิติสัมพันธ์ภายใต้สัญญาทางปกครอง การวินิจฉัยข้อพิพาทแก่คดีจึงมิใช่พิจารณาตามหลักกฎหมายตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๑๘ แห่ง

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง หากแต่จะต้องพิจารณาภายใต้กฎหมายที่กำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีคือ นิติสัมพันธ์ภายใต้กฎหมายปกครอง ซึ่งกรณีนี้หากเป็นข้อพิพาทอันเกิดจากการโต้แย้งสิทธิตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แต่เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และไม่มีข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติหลังจากสัญญาสิ้นสุดลง จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองอีกต่อไป แต่เป็นข้อพิพาทอันเกิดจากความสัมพันธ์ในอีกลักษณะหนึ่งที่มีกฎหมายรับรองสิทธิของพนักงานจ้างเดิม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะและมีพนักงานจ้างเดิมร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจที่มีอยู่ หากครบสัญญาจ้างแล้ว หากผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างดังกล่าวเฉลี่ยย้อนหลังหนึ่งปีไม่ต่ำกว่าระดับดี และลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังต้องปฏิบัติต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจ้างพนักงานจ้างเดิมเหล่านั้นเพื่อให้ร่วมจัดทำบริการสาธารณะต่อไปในหน้าที่เดิม เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ประกอบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๓๔.๒/ว ๓๖๖๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องพิจารณาและจัดให้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิมที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญา ให้ทำงานต่อไป แต่กลับละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าว และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องอุทธรณ์ว่า ในคดีนี้ศาลปกครองไม่อาจนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มาเป็นเหตุผลในการพิจารณาคดีใหม่ เพราะจะทำให้ขัดกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้มีคำพิพากษายกฟ้องไปแล้ว เป็นคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๑๑๖/๒๕๖๓ ซึ่งถือว่าคดีเสร็จสิ้นแล้วนั้น เห็นว่า เมื่อคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๑๑๖/๒๕๖๓ ศาลรับฟังข้อเท็จจริง คือ บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/อ้างเหตุ...

อ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้าง พนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการ บริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยิบเล็ก ตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคล เพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดี จะต้องปฏิบัติอยู่ต่อไป อันเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครอง จึงพิจารณาคดีนี้ใหม่ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้อง ต่อศาลคดีอาญาทุจริตฯ นั้น อยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลยนั้น เห็นว่า ขณะนี้ศาล มีคำพิพากษาแล้วเสร็จเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๙๒/๒๕๖๕ โดยเมื่อข้อหาตามที่โจทก์ฟ้อง มิใช่คดีที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริง จึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษฐานเป็น เจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี ข้ออ้างของ ผู้ถูกฟ้องคดีในลักษณะที่ว่าผลของคดียังไม่แน่ชัดว่านางจรีพรได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

/คำขออื่น...

คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๘๑,๘๓๗.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ให้ยกเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนการชนะคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดี

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

Sirirajon Panpithak

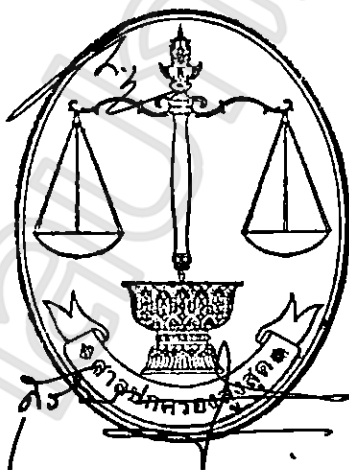
ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ณัฐ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะเนิง จันทร์สงเคราะห์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๒๑๒/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่
๑. ๕๗ /๒๕๖๗ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายธีระเดช เดชะชาติ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายธีระเดช เดชะชาติ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด